

העיר באר שבע עד היום הזה. באר שבע, בארו של יצחק היא, והכל הוא דבר אחד.

רבי אבא אמר, ויפסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם. ויפסרתי אתכם, על ידי ממנים אחרים, כמו שבארנו. אף אני, הריני מתעורר כנגדכם, והרי שבע להתעורר עליכם.

בא ראה את האהבה העליונה של הקדוש ברוך הוא לישראל. למלך שהיה לו בן יחידי, והיה חוטא לפני המלך. יום אחד סרח לפני המלך, אמר המלך: כל הימים הללו הלקייתי אותך ולא קבלת. מפאן ואילך ראה מה אעשה לך; אם אנרש אותך מן הארץ ואוציא אותך מן המלכות, או לי יקומו עליך דבי השדה, או זאבי השדה, או לסטים, ויעבירו אותך מן העולם. מה אעשה? אלא אני ואתה נצא מן הארץ.

כך אף אני, אני ואתה נצא מן הארץ ואף אני ואתה נלך בגלות ונצא יחד. כך אמר הקדוש ברוך הוא: ישראל, מה אעשה לכם? הרי הלקייתי אתכם ולא הרפנתם אזניכם. הרי הבאתי עליהם בעלי מגנים, בעלי חבלה, להלקות אתכם, ולא שמעתם. אם אוציא אתכם מן הארץ לבדכם, אני פוחד עליכם מפמה דבים, מפמה זאבים שיקומו עליכם ויעבירו אתכם מן העולם. אבל מה אעשה לכם? אלא אני ואתם נצא מן הארץ ונלך לגלות.

זהו שכתוב ויפסרתי אתכם, ללכת בגלות. ואם תאמרו שאעזב אתכם - אף אני עמכם. שבע על חטאתיכם - זו שבע שתתגרש עמכם. ולמה? על חטאתיכם. זהו שכתוב (ישעיהו) ובפשעיעכם שלחה אמכם. אמר הקדוש ברוך הוא: אתם גרמתם שאני ואתם לא נדור (בארץ) בעולם (נגרש מהארץ) מהעולם, הרי הגבירה יצאה מהיכלה

העיר באר שבע עד היום הזה. באר שבע, בארה דיצחק הוא, וכלא חד מלה הוא.

רבי אבא אמר, (ויקרא כ"ו) ויפסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם. ויפסרתי אתכם, על ידי ממנן אחרנין, כמה דאוקמוה. אף אני, הא אנא אתער לקבלייכו. הא שבע, לאתערא עלייכו.

הא חזי, רחימותא עלאה דקודשא בריך הוא בישראל, למלכא דהיה ליה בר יחידיאי, והיה חטי קמי מלכא, יומא חד סרח קמי מלכא, אמר מלכא, כל הני יומין אלקינא לך, ולא קבלת. מפאן ואילך חמי מאי אעביד לך, אי אתריד לך מן ארעא, ואפיק לך ממלכותא, דילמא יקומון עלך דובי חקלא, או זאבי חקלא, או לסטין, ויעברון לך מעלמא. מה אעביד. אלא אנא ואתה ניפוק מארעא.

כך אף אני, אנא ואתה ניפוק מארעא (אף אני ואתה נלך בגלות וניפוק בתרא).

הוא, ישראל מה אעביד לכו, הא אלקינא לכו, ולא ארפיתו אודנייכו, הא אייתינא עלייכו מארי תריסין, מארי טפסין, לאלקאה לכו, ולא שמעתון. אי אפיק לכו מארעא לחודכו, דחילנא עלייכו מפמה דובין, מפמה זאבין, דיקומון עלייכו, ויעברון לכו מעלמא. אבל מה אעביד לכו, אלא אנא ואתון ניפוק מארעא, ונהי בגלותא.

הרא הוא דכתיב ויפסרתי אתכם למהיך בגלותא. ואי תימרון דאשבוק לכו, אף אני עמכו. שבע על חטאתיכם, דא שבע דיתתרון עמכו, ואמאי. על חטאתיכם. הרא הוא דכתיב, (ישעיהו) ובפשעיעכם שלחה אמכם. אמר קדשא בריך הוא, אתון גרמתון, דאנא אתם גרמתם שאני ואתם לא נדור (בארץ) בעולם (נגרש מהארץ) מהעולם, הרי הגבירה יצאה מהיכלה